

[Energiministeren]

I februar 1985 besluttede Salling, Fjends og Ginding Herreders Højspændingsanlæg (SFGHH) at udskyde tilslutningen af flere vindmøller i den nordlige del af Salling i et par måneder, indtil en række tekniske problemer var afklaret.

Efter at selskabet nu har haft lejlighed til at studere de tekniske betingelser for tilslutning af mindre vindmøller til elnettet, som er opstillet i en rapport fra Danske Elværkers Forenings Udredningsafdeling (DEFU), er selskabet igen begyndt at tilslutte de ønskede vindmøller i det nordlige Salling.

Ved fortsat tilslutning af vindmøller i SFGHHs forsyningsområde vil selskabet følge de tekniske retningslinier, som rapporten fra DEFU angiver.

Med hensyn til Østkraft kan jeg oplyse, at Danske Elværkers Forening og Østkraft i begyndelsen af året har drøftet en ordning, som indebærer, at Østkraft principielt følger de samme regler som landets øvrige elselskaber, men som samtidig tilgodeser de særlige økonomiske forhold omkring Bornholms elforsyning.

Ordnningen forudsætter imidlertid, at der etableres en udligningsordning for større vindmølleplanlæg, hvis der på Bornholm opføres sådanne.

Spørgsmålet om etablering af en sådan udligningsordning mellem Østkraft og Elkraft vedrørende tilslutning og afregning af større vindmølleparker er i øjeblikket til behandling i Elkraft og forventes at blive forelagt på det kommende bestyrelsesmøde i Elkraft.

Danske Elværkers Forening har endvidere taget kontakt til sine aftalepartnere, Danske Vindkraftværker og Foreningen af Danske Vindmøllefabrikanter, for at få deres tilslutning til den særlige ordning for Østkraft. Danske Elværkers Forening har endnu ikke modtaget svar på denne henvendelse.

Når resultatet af disse drøftelser vedrørende Østkraft foreligger, vil jeg underrette folketingets energipolitiske udvalg herom. Jeg forventer, at de berørte parter i løbet af kort tid vil nå frem til en tilfredsstillende løsning.

Spm. nr. S 1134

Til *miljøministeren* (8/5 85) af:

Leif Hermann (SF):

»Vil ministeren i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 38 påbyde Superfos A/S, Nørresundby, at ansøge om godkendelse i henhold til miljøbeskyttelseslovens §§ 35–36 eller opfordre til at søge frivillig godkendelse i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 37?«

Begrundelse

Den 2. januar 1985 har Nordjyllands amtsråd truffet afgørelse om processpildevand, om ændrede driftsforhold på PK- og superfosfatfabrikkerne samt om klager over lugtgener fra PK-fabrikken. Det fremgår af afgørelsen, at denne for så vidt angår spildevand og lugtgener er midlertidig, og at amtsrådet finder, at luftforureningen og udledningen af processpildevand fra hele virksomheden hænger så nøje sammen, at en endelig løsning må omfatte begge forhold. Af den den 14. december 1984 offentliggjorte fællesredegørelse fra miljøstyrelsen og Superfos A/S fremgår, at der i forbindelse med deponering af ca. 3.000–4.000 tons tungmetaltholdigt støv er miljømæssige problemer.

Svar (15/5 85):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der kan oplyse følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Den i begrundelsen omtalte afgørelse af 2. januar 1985 er indbragt for miljøstyrelsen, der for tiden behandler sagen. Hverken i sagens akter eller i det materiale, der har dannet grundlag for den den 14. december 1984 offentliggjorte fællesredegørelse, findes oplysninger om forureningsforholdene, der gør det berettiget i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 38 at pålægge virksomheden at søge godkendelse i henhold til lovens §§ 35–36, ligesom der heller ikke er baggrund for at opfordre virksomheden til at søge frivillig godkendelse i henhold til lovens § 37.

Såfremt der er klager over aktuelle miljøgener fra deponeringen af støvkammerstøvet på fabrikkens areal, henhører en eventuel indgriben i form af påbud i medfør af miljøbeskyttelsesloven under tilsynsmyndigheden Ålborg kommunes kompetence, jfr. lovens § 44. Miljøstyrelsen er i øvrigt ikke bekendt med, at der er klaget over gener af denne art.«